

Tartu ülikooli geograafia osakonna bakalaureuse- ja magistr tööde retsenseerimise juhend

Retsensioon on üliõpilase iseseisva teadustöö kriitilise analüüsi põhjal koostatud argumenteeritud hinnang. Vastavalt kehtestatud nõuetele tuleb arvamus esitada kirjalikult ja tema puudumisel ei saa tööd kaitsta. Retsensendi roll on töö kaitsmisel olulise tähtsusega, kuna ta kujundab kuulajate sh hindamiskomisjoni muljet tööst ja töö kaitsmise tähtsaimat osa – väitlust. Siin esitatud nõuanded arvamus koostamise kohta on soovituslikud ja mõeldud eelkõige noorematele kolleegidele, kelle teadustööde retsenseerimise kogemus on vähene või puudub.

Valdav enamus geograafia osakonnas kaitstavaid töid kuulub kirjeldavate/eksperimentaalsete tööde hulka, mille soovituslik ülesehitus järgib loodusteaduslike tööde traditsioone. Vähemal määral on teoreetilisi töid, kus empiiriline osa puudub, töö ülesehitus sõltub sel juhul teema loogilisest arendusest. Näiteks võib inimgeograafia õppesuuna puhul töö struktuur olla selline, mida kasutatakse sotsiaal- või humanitaarteaduste puhul.

Retsensiooni alguses võiks olla konstateeriv osa, kus öeldakse, millisesse uurimisvaldkonda töö kuulub ja iseloomustatakse töö ülesehitust. Arvamuse analüüsiva osa kirjutamisel pööratakse tähelepanu järgmistele sisulistele ja vormistuslikele aspektidele:

1. Töö aktuaalsus, uudsus ja kasulikkus, milline on töö panus käsitletava valdkonna uurimisel tunnetuslikust ja/või rakenduslikust aspektist.
2. Probleemipüstituse selgus, kas ja kuidas töös püstitatud eesmärgid on saavutatud.
3. Kirjanduse ja muude lähtematerjalide piisavus ning asja- ja ajakohasus.
4. Teema arenduse selgus ja loogilisus.
5. Kasutatud meetodite otstarbekus, nende kirjeldamise ja rakendamise korrektsus. Teoreetiliste tööde puhul on äärmiselt oluline defineerida kasutatavad mõisted vältimaks väärti mõistmist.
6. Järelduste põhjendus.
7. Vormistuse sh viitamise korrektsus, kasutatud oskuskeel ja stiil.
8. Tabelite, jooniste ja muude illustreerivate materjalide piisavus ja selgus.
9. Tekstiosade ja lisade kooskõla.
10. Töö pealkiri kui töö lühim kokkuvõte võiks iseloomustada töö keskset ideed.

Arvamuses käsitletakse kõigepealt sisulisi, seejärel vormistuslikke aspekte. Ka tuuakse esmalt välja töö positiivsed küljed, mis on temas väärtuslikku, seejärel juhitakse tähelepanu vigadele ja puudujääkidele, kui retsensent neid leidis. Enamasti tekib retsensendil küsimusi ja vastuväiteid nii töö sisu kui vormistuse kohta.

Arvamuse viimases, kokkuvõtvas osas peaks sisalduma vastus küsimustele:

- a) kas tehtud märkused ja parandused kahandavad töö sisulist väärtust või mitte;
- b) kas iseseisev teadustöö vastab antud liiki töödele (nt bakalaureuse- või magistr töö) esitatavatele nõuetele;
- c) kas bakalaureuse- ja magistr tööde puhul autor väärrib omistatavat kraadi.

Lõpulauses teeb retsensent omapoolse ettepaneku töö hinde kohta. Töös esinevate vaieldavuste korral võib retsensent soovitatud hinde paneku eeltingimuseks seada eduka kaitsmise.

Kommentaariid ja soovitused professor Tõnu Ojalt, 11.05.2011.

1. Retsensiooni eesmärk ei ole näidata kui tark on retsensent või kui rumal on kaitsja (mille ülepingutatav retsensent võib kergesti vastupidiseks muljeks pöörata), vaid aidata kaitsjal mõista oma vigu ja teha sellest järeldused. Komisjon saab seda protseduuri kõrvalt vaadates endale vajaliku mulje kätte reeglina ammu enne väitluse lõppu.

2. Retsensiooni eesmärk ei ole uinutada auditoorium või tappa aega. Tehke lühidalt ja konkreetselt.

3. Märkused ja etteheited olgu täpsed ja konkreetsed näidetega (kui te ütlete, et keel on halb, tooge näide või paar), sisulised küsimused võivad ka konksulised ahelad olla. Vormistuslike ja keeleliste vigade puhul võib retsensent teha ära kogu kaitsja ja juhendaja tegemata töö ja neid kõiki käsitleda

(kirjalikus versioonis, see on kindlasti kaitsjale kasuks), aga seda kõike ei saa kaitsmisel suuliselt arutama hakata.

4. Retsensiooni suulisel esitamisel (soovitav, et seda teeb retsensent), ei ole tarvis kogu retsensiooni ette lugeda – lähtudes punktist 1 võib retsensent suulist esitust lühendada. Näiteks sama tüüpi vigu vormistuses või keeles ei ole tarvis (kõiki) suuliselt läbi arutada. Pange tudengiabi tekst kirja – eks ta ise loeb ja teeb järelduse kui suudab. Kõnes võtke see kokku, normaalne on, kui retsensioon koos vastamisega ei võta üle 10 minuti.

5. Kui kirjalik retsensioon on pikem kui 1,5 lk, on retsensendil tõsine vajadus mõelda suulise esituse lühema versiooni peale. Suulise retsensiooni versioon tuleb enne läbi mõelda, käigu pealt lühendamine võtab reeglina rohkem aega, kui kogu teksti ette lugemine.

6. Eespool toodud soovituslikud retsensiooni aspektid (10 tk) tähendavad osa lausest iga aspekti kohta, mitte alapeatükki. Nt seadke omale eesmärgiks kajastada kõik aspektid kokku kolmes lauses. Arvamuse kokkuvõttev osa koos hindeettepanekuga ongi üks lõpulause.

7. Sisuline aspektide hindamine peab lähtuma töö otstarbest õppekavas, nt referatiivse bakalaureustöö puhul ei ole vaja otsida panust maailmateadusse – selle töö ainuke eesmärk on näidata, kuivõrd autor asjast aru saab.

*8. **Mõistliku retsensiooni olulisim ja kaitsmisel pikima aja võttev osa on sisuliste küsimuste arutelu.** See on koht, kus võib lasta tudengil selgitada ja tekitada väitlus, mis näitab kuivõrd ta materjali valdab, oskab end kaitsta ja oma valikuid põhjendada jne.*